

ΓΕΩΧΗΜΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΩΝ ΙΖΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΤΑΞΥ ΑΤΤΙΚΗΣ - ΕΥΒΟΙΑΣ - Β. ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Α. Καραγεώργης*, X. Αναγνώστου*, A. Σιούλας** και Γ. Ελευθεριάδης***

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σε μια σειρά 68 δειγμάτων επιφανειακών ιζημάτων από τη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Αττικής - Εύβοιας-Β. Κυκλάδων, έγιναν γεωχημικές αναλύσεις για κύρια στοιχεία και ιχνοστοιχεία. Από την παραγοντική ανάλυση προέκυψε ότι τα χημικά στοιχεία έχουν κυρίως χερσογενή προέλευση και παρουσιάζουν τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις στο νότιο Ευβοϊκό κόλπο που τροφοδοτείται από τον ποταμό Ασωπό. Στο νότιο τμήμα της περιοχής επικρατεί το υπολειμματικό πυρίτιο και τα βιογενή συστατικά. Τα μέταλλα γενικά εμφανίζονται σε φυσιολογικά επίπεδα.

ABSTRACT

A series of 68 surface sediment samples from the marine area between Attica-Euboea-northern Cyclades, has been analyzed for major and minor elements. Factor analysis revealed that chemical elements are of terrigenous origin and the higher concentrations are observed in south Euboic gulf, supplied by Asopos river. The southern part is dominated by residual Si and biogenous components. Trace metals generally showed normal concentrations.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ-INTRODUCTION

Η θαλάσσια περιοχή μεταξύ Αττικής-Εύβοιας-Β. Κυκλάδων (Εικ. 1α) περιλαμβάνει το νότιο Ευβοϊκό κόλπο, τον κόλπο των Πεταλιών και στο νότιο τμήμα μια εκτεταμένη θαλάσσια περιοχή, που στο εξής θα αναφέρεται σαν "νότια ανοιχτή λεκάνη".

Η παρούσα μελέτη αποσκοπεί στη γεωχημική μελέτη των ιζημάτων της περιοχής και την εξέταση των φυσικών παραγόντων που ευθύνονται για τις παρατηρούμενες συγκυμάνσεις των χημικών στοιχείων.

Επιταχία γεωχημικού αντικειμένου έχει παρουσιαστεί από τους Angelidis et al. (1980), αφορούσε δε αναλύσεις ιχνοστοιχείων κυρίως στο νότιο Ευβοϊκό κόλπο.

Γεωλογικά και φυσικογεωγραφικά στοιχεία

Στην περιοχή μελέτης υπάρχουν δύο λεκάνες που σχετίζεται με τη μεταλπική εξέλιξη του Κυκλαδικού πλατώ (Λυκούσης κ.ά. 1989, Παπανικολάου κ.ά. 1989). Η στρωματογραφία της ξηράς χαρακτηρίζεται γενικά από μη μεταμορφωμένους αλπικούς σχηματισμούς και μεταλπικούς σχηματισμούς στο κεντρικό και βόρειο τμήμα της περιοχής και μεταμορφωμένους σχηματισμούς στην ανατολική και νότια Αττική και στην κεντρική και νότια Εύβοια.

Το υδρογραφικό δίκτυο της περιοχής είναι φτωχό και ο πιο σημαντικός ποταμός

* Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών, Άγιος Κοσμάς 166 04, Αθήνα

** Υδροβιολογικός Σταθμός Ρόδου, οδός Κω, 851 00, Ρόδος

*** Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τμήμα Γεωλογίας, 540 06 Θεσσαλονίκη

είναι ο Ασωπός (Εικ. 1α), που εκβάλλει στο νότιο Ευβοϊκό κόλπο.

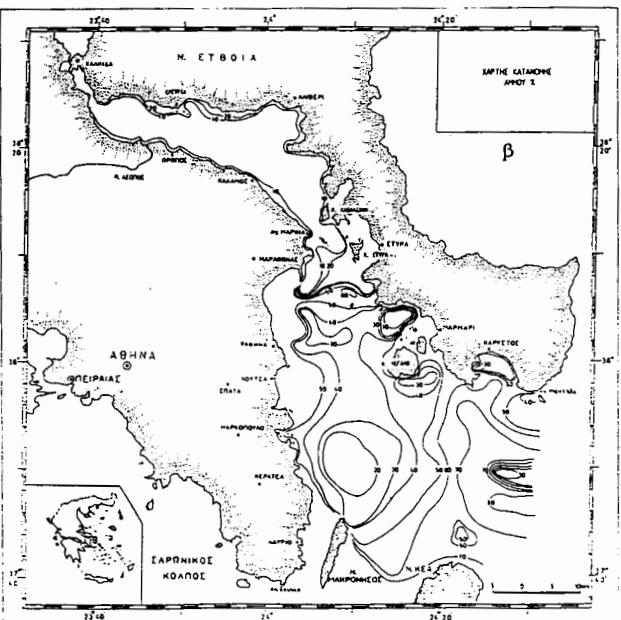
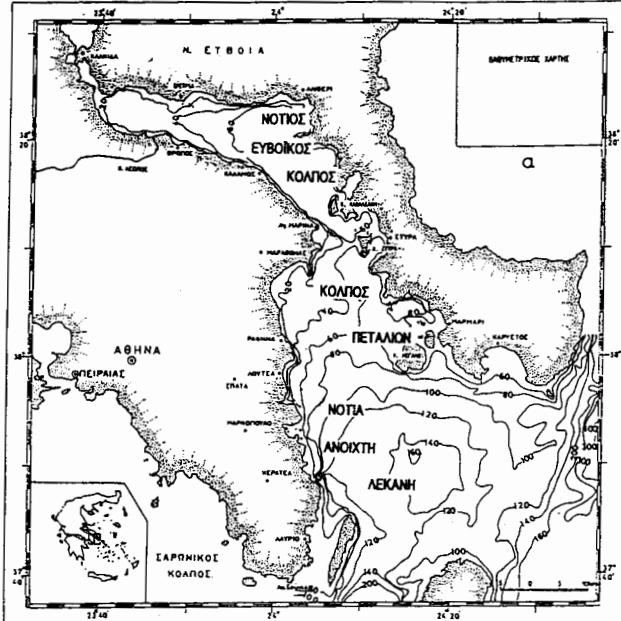
Η υποθαλάσσια μορφολογία (Εικ. 1α) χαρακτηρίζεται από μικρά βάθη - μέχρι 68m - στο νότιο Ευβοϊκό κόλπο. Οι κλίσεις είναι μεγάλες στην παράκτια ζώνη, ενώ στο εσωτερικό τμήμα ο πυθμένας είναι ομαλός. Στο νότο αναπτύσσεται μία κυκλική ανοιχτή λεκάνη με μέγιστο βάθος 162m και γενικά μικρές κλίσεις (Καραγεώργης 1993).

Η κατανομή των ιζημάτων, όπως αντιπροσωπεύεται από την κατανομή της χερσογενούς άμμου (Εικ. 1β), υποδηλώνει την παρουσία λεπτόκοκκων ιζημάτων στο νότιο Ευβοϊκό κόλπο και την κυριαρχία της αδρόκοκκης αμμώδους φάσης στον κόλπο των Πεταλιών και στη νότια ανοιχτή λεκάνη (Καραγεώργης 1992).

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ-MATERIALS AND METHODS

Συνολικά συλλέχθηκαν 123 δείγματα επιφανειακών ιζημάτων με ανοξείδωτο δειγματολήπτη τύπου Reineck, κατά τη διάρκεια τριών ερευνητικών πλόων του "Ω/Κ ΑΙΓΑΙΟ" του Εθνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών (Ε.Κ.Θ.Ε.). Οι δειγματοληψίες έγιναν στο διάστημα Οκτωβρίου 1986 - Δεκεμβρίου 1988.

Για τις γεωχημικές αναλύσεις χρησιμοποιήθηκαν 68 δείγματα (Εικ. 2α). Κατά την επιλογή δόθηκε έμφαση στα δείγματα από τις παράκτιες και κλειστές περιοχές των κόλπων νότιου Ευβοϊκού και Πεταλιών, γιατί είναι χώροι πιό εκτεθειμένοι σε ανθρωπογενείς επιδράσεις, σε σχέση με τη νότια ανοιχτή λεκάνη. Τα δείγματα ξηράνθηκαν στους 100 °C, κονιοποιήθηκαν σε μύλο από α-

Εικ. 1: α) Βαθυμετρικός χάρτης (Καραγεώργης 1992), β) Χάρτης κατανομής χερσογενούς άμμου (Καραγεώργης 1992).

Fig. 1: a) Bathymetric map (Karageorgis 1992), b) Detrital sand distribution map (Karageorgis 1992).

χάτη και αναλύθηκαν για κύρια στοιχεία και ιχνοστοιχεία με συσκευή φθορισμού ακτίνων-X Phillips.

Ο προσδιορισμός των ανθρακικών έγινε με τη μέθοδο της "βόμβας ανθρακικών" (Mueller 1967).

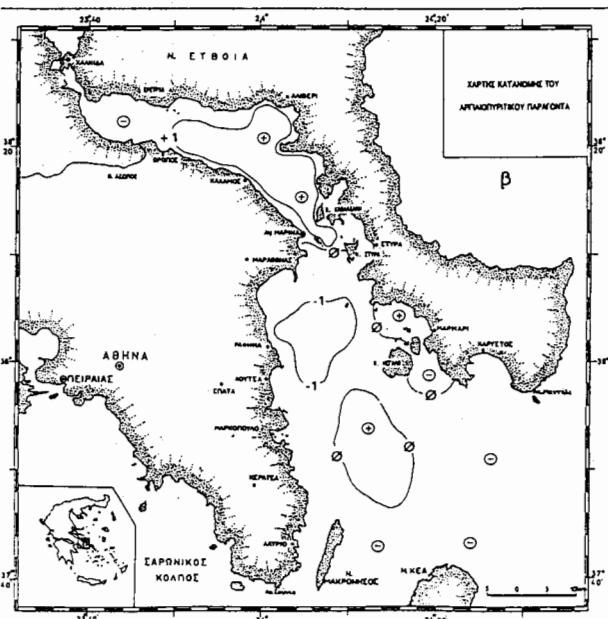
Για τη διαχείρηση του μεγάλου όγκου των δεδομένων, που προέκυψαν από τις χημικές αναλύσεις, χρησιμοποιήθηκαν τεχνικές στατιστικής ανάλυσης πολλών παραγόντων. Ο υπολογισμός των συντελεστών συσχέτισης και η R-τύπου παραγοντική ανάλυση με περιστροφή Varimax έγιναν με το λογισμικό πακέτο Statgraphics (S.G.C. 1988).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ- RESULTS AND DISCUSSION

Τα αποτελέσματα των γεωχημικών αναλύσεων ολικού δείγματος παρουσιάζονται στον Πίνακα 1. Για την εκτέλεση των στατιστικών αναλύσεων υπολογίσθηκαν εκ νέου τα δεδομένα σε "ελεύθερη ανθρακικών βάση" (CFB), ώστε να ελαχιστοποιηθεί το φαινόμενο της αραίωσης των συγκεντρώσεων των στοιχείων λόγω του ανθρακικού ασβεστίου. Αυτές οι διορθώσεις είναι πιθανόν να εισάγουν κάποιο λάθος στα δεδομένα σε αναλογία με το ποσοστό του ανθρακικού ασβεστίου στο δείγμα. Στη συνέχεια κατασκευάστηκε ο πίνακας συντελεστών συσχέτισης (Πίνακας 2) για να επιτευχθεί μια πρώτη προσέγγιση στην ομαδοποίηση των χημικών στοιχείων - μεταβλητών.

Πυρίτιο και αργίλιο

Το πυρίτιο, που προέρχεται από χερσογενή αργιλιοπυρίτικά ορυκτά, χαλαζία και σκελετούς βιογενών, είναι το στοιχείο που παρουσιάζει τις με-

Εικ. 2: α) Χάρτης δειγμάτων επιφανειακών ιζημάτων, β) Κατανομή παραγοντικών τιμών του αργιλιοπυρίτικου παράγοντα.

Fig. 2: a) Location of surface sediments samples, b) Distribution of factor scores for the aluminosilicate factor.

Παραγοντική ανάλυση

Τα αποτελέσματα της R-τύπου παραγοντικής ανάλυσης για τα γεωχημικά δεδομένα ολικού δείγματος παρουσιάζονται στον Πίνακα 3. Για την ερμηνεία της γεωχημικής συμπεριφοράς των στοιχείων επιλέχθηκε ένα μοντέλο τριών παραγόντων, το οποίο ερμηνεύει το 90.2% της ολικής διακύμανσης των δεδομένων.

Ο πρώτος παράγοντας είναι ο πιο σημαντικός καθώς ερμηνεύει το 48.4% της ολικής διακύμανσης των δεδομένων. Ο παράγοντας χαρακτηρίζεται από την ισχυρή θετική συσχέτιση μεταξύ των στοιχείων Al, Fe, K, Ti, Ni και την αντίστοιχη αρνητική συσχέτιση με τις μεταβλητές Ca, CO₃⁼, Sr και Mg. Ο ισχυρά διπολικός χαρακτήρας αντιπροσωπεύει την αντίθεση μεταξύ των χερσογενών αργιλιοπυριτικών ορυκτών και των αυθιγενών βιογενών. Η κατανομή του "αργιλιοπυριτικού παράγοντα" φαίνεται στην Εικόνα 2β. Παρατηρούμε ότι οι μεγαλύτερες τιμές (factor scores) εμφανίζονται στο νότιο Ευβοϊκό κόλπο, ενώ οι μικρότερες στον κόλπο των Πεταλιών και τη νότια ανοιχτή λεκάνη.

Πίν. 3: Αποτελέσματα R-τύπου παραγοντικής ανάλυσης μετά από περιστροφή Varimax.

Table 3: R-mode factor analysis results after Varimax rotation

Μεταβλητή	Παράγοντες		
	1	2	3
SiO ₂	0.15	-0.01	0.89
Al ₂ O ₃	0.95	0.20	0.05
Fe ₂ O ₃	0.39	0.81	-0.04
CaO	-0.91	-0.01	-0.32
CO ₃ ⁼	-0.93	0.27	-0.09
K ₂ O	0.82	0.13	-0.24
TiO ₂	0.85	0.29	0.22
MgO	-0.35	0.77	-0.17
Mn	-0.06	0.75	-0.10
Cu	0.09	0.52	0.31
Pb	-0.24	0.75	-0.39
Zn	0.33	0.52	-0.53
Cr	0.33	0.68	0.11
Ni	0.83	0.21	-0.37
Sr	-0.89	0.27	-0.14
Ποσοστό διακύμανσης %	48.4	30.2	11.6
Άρθροιστικό ποσοστό διακύμανσης %	48.4	78.6	90.2

Από την κατανομή διαπιστώνουμε ότι η περιοχή του νότιου Ευβοϊκού κόλπου δέχεται μεγαλύτερη προσφορά χερσογενούς υλικού, με κύριο αίτιο τον ποταμό Ασωπό που εκβάλλει κοντά στον Ωρωπό. Προχωρώντας προς το νότο η στερεοπαροχή μειώνεται και οι τιμές του παράγοντα μικραίνουν, ενώ αντίστοιχα αυξάνει το ποσοστό συμπτοχής της βιογενούς ανθρακικής φάσης στο ίζημα.

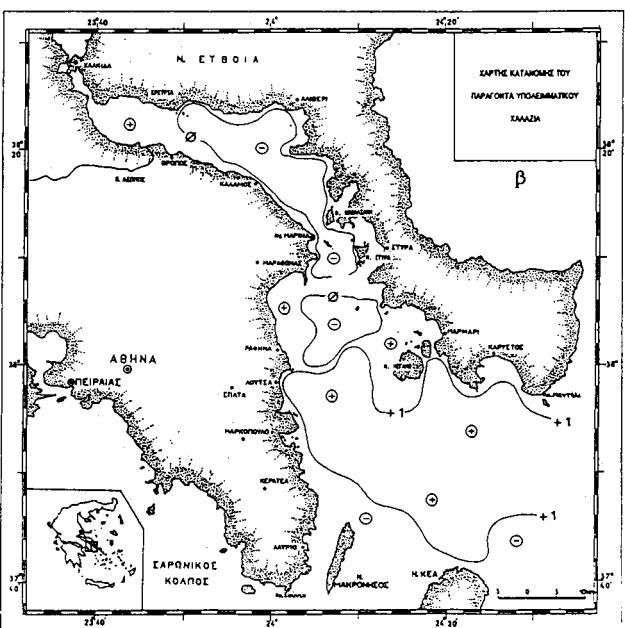
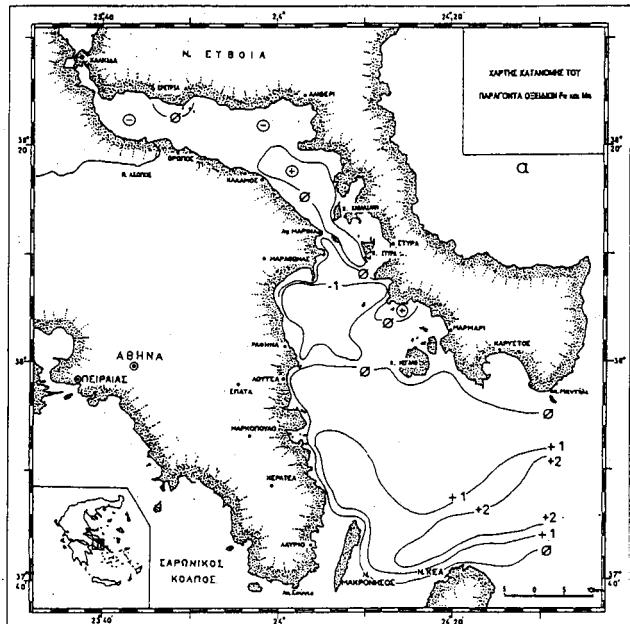
Ο δεύτερος παράγοντας εκφράζει το 30.2% της ολικής διακύμανσης των δεδομένων και χαρακτηρίζεται από θετικές φορτίσεις για όλα σχεδόν τα εξεταζόμενα στοιχεία. Μεγάλες φορτίσεις παρουσιάζουν τα στοιχεία Fe, Mg, Mn, Pb, Cr. Τον παράγοντα συνθέτουν δύο ομάδες. Η πρώτη αποτελείται κυρίως από τα στοιχεία Fe και Mn και ένα μέρος των μετάλλων (Pb, Cr, Cu, Zn, Ni). Τα υδρογενούς προέλευσης σιδηρομαγγανιούχα οξείδια έχουν μεγάλη ικανότητα προσρόφησης και είναι σημαντικοί φορείς μετάλλων (Chester & Aston 1976, Foerstner & Wittman 1983). Η δεύτερη είναι μία στοιχεία Mg, CO₃⁼, Sr και ένα άλλο μέρος των μετάλλων. Ο συσχετισμός της βιογενούς ομάδας με τα μέταλλα, όπως ο μόλυβδος, το χρώμιο κλπ., οφείλεται πιθανότατα στην αντικατάσταση Ca και Sr από αυτά, ή στην προσρόφηση μετάλλων από ανθρακικά ορυκτά (Emelyanov & Shimkus 1983) ή και στην επικαλύψη ανθρακικών κόκκων από οξείδια (Salomons & Foerstner 1984). Επειδή οι πιο μεγάλες φορτίσεις παρουσιάζονται στα στοιχεία Fe και Mn θα ονομαστεί "παράγοντας οξειδίων Fe και Mn".

Η γεωγραφική κατανομή του δεύτερου παράγοντα, όπως φαίνεται στην Εικόνα 3α, δείχνει ότι οι μεγαλύτερες τιμές απαντώνται στη νότια ανοιχτή λεκάνη και δικαιολογείται από την παρουσία υπολειμματικών ιζημάτων στην περιοχή, την αύξηση των βαρέων ορυκτών και των βιογενών (Καραγεώργης 1993).

Τέλος, ο τρίτος παράγοντας παρουσιάζει πολύ υψηλή φόρτιση στο Si (0.89) και αντιπροσωπεύει τον υπολειμματικό χαλαζία. Στο χάρτη κατανομής (Εικ. 3β) οι μικρότερες τιμές απαντώνται στο νότιο Ευβοϊκό κόλπο και οι μεγαλύτερες στη νότια ανοιχτή λεκάνη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-CONCLUSIONS

Η κατανομή των κύριων στοιχείων και ιχνοστοιχείων των επιφανειακών ιζημάτων Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

Εικ. 3: α) Κατανομή παραγοντικών τιμών του παράγοντα οξειδίων Fe και Mn, β) Κατανομή παραγοντικών τιμών του παράγοντα υπολιμνιατικού χαλαζία.

Fig. 3: Distribution of factor scores for the Fe and Mn oxides factor, b) Distribution of factor scores for the residual quartz factor.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

στην περιοχή μελέτης, ελέγχεται από τρείς παραμέτρους. Η πρώτη αφορά στην προσφορά κλαστικού υλικού από τη χέρσο και έχει σαν αποτέλεσμα τη μεγαλύτερη συγκέντρωση χημικών στοιχείων που συνδέονται με αργιλοπυριτικά ορυκτά στην περιοχή του νότιου Ευβοϊκού κόλπου, όπου εκβάλλει ο ποταμός Ασωπός.

Η δεύτερη παράμετρος σχετίζεται με τον υπολειμματικό (και μη) χαλαζία, η παρουσία του οποίου χαρακτηρίζει τα ιζήματα της νότιας ανοιχτής λεκάνης. Τέλος, η τρίτη παράμετρος είναι τα βιογενή συστατικά του ιζήματος -τα οποία φαίνεται να συνδέονται και με τα μέταλλα- και εμφανίζονται αυξημένα στη νότια ανοιχτή λεκάνη.

Σε σχέση με άλλους κόλπους στην Ελλάδα όπως ο Θερμαϊκός (Chester & Voutsinou 1981), της Γέρας (Σιούλας & Αναγνώστου 1989), της Ελευσίνας (Σιούλας κ.ά. 1990), ο Βόρειος Ευβοϊκός (ΕΚΘΕ 1992), και σε σχέση με τα δεδομένα των Turekian & Wedepohl (1961) για το "μέσο σχιστόλιθο", η περιοχή μελέτης δεν φαίνεται να είναι επιβαρυμένη σε μέταλλα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-REFERENCES

- ANGELIDIS, M., GRIMANIS, A.P., ZAFIROPOULOS, D. and VASSILAKI-GRIMANI, M. (1980). Trace Elements in sediments of Evoikos Gulf, Greece. *Vs Journees Etud. Pollutions, C.I.E.S.M.*, Cagliari, 413-417.
- BISCHOFF, J.L., PIPER, D.Z. and QUINTERNO, P. (1979). Nature and origin of metalliferous sediments in Domes Site C, Pacific Manganese Nodule Province. In: *La Genese des Nodules*

de Manganese. LALOU, C. (Ed.). *Cons. Natl. Rech. Sci., Paris*, 119-137.

BOSTROEM, K., JOENSUU, O., VALDES, S. and RIERA, M. (1972). Geochemical history of South Atlantic Ocean sediments since late Cretaceous. *Mar. Geol.*, 12: 85-121.

CHESTER, R., ELDERFIELD, H., GRIFFIN, J.J., JOHNSON, L.R. and PADGHAM, P.C. (1972). Eolian dust along the eastern margins of the Atlantic ocean. *Mar. Geol.*, 13: 91-105.

CHESTER, R. and ASTON, S.R. (1976). The geochemistry of deep-sea sediments. In: *Chemical Oceanography*. RILEY, J.P. and CHESTER, R. (Eds). Academic Press, London, pp. 281-390.

CHESTER, R., ASTON, S.R. and BRUTY, D. (1976). The trace element partition geochemistry in an ancient deep-sea sediment core from Bermuda Rise. *Mar. Geol.*, 21: 271-288.

CHESTER, R. and VOUTSINOU F., (1981). The initial assessment of trace metals pollution in coastal sediments. *Mar. Poll. Bull.* 12:84-91.

ΕΚΘΕ., (1992). Περιβαλλοντική μελέτη του Βόρειου Ευβοϊκού κόλπου. *Τεχνική έκθεση*, ΕΚΘΕ.

EMELYANOV, E.M., MITROPOLSKY, A.Y., SHIMKUS, K.M. and MOUSSA, A.A. (1979). *Geochemistry of the Mediterranean Sea*. Kiev. Naukova Dumka, 133p..

EMELYANOV, E.M. and SHIMKUS, K.M. (1983). *Geochemistry and sedimentology of the Mediterranean Sea*. D. Reidel Publ. Co.

FOERSTNER, U. and WITTMAN, G.T.W. (1983). Metal pollution in the aquatic environment. Springer-Verlag, Berlin.

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗΣ, Α. (1992). Ορυκτολογική-γεωχημική and στρωματογραφική μελέτη του Ολοκαινικού καλύμματος στη Θαλάσσια περιοχή Αττικής-Εύβοιας-Β. Κυκλαδών. Διατ. διατρ. Παν/μιο Θεσσαλονίκης, 200p.

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗΣ, Α., ΣΙΟΥΛΑΣ, Α., ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, Χ., ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ, Γ. και ΤΣΙΡΑΜΠΙΔΗΣ, Α. (1993). Κατανομή επιφανειακών ιζημάτων στη Θαλάσσια περιοχή μεταξύ Αττικής-Εύβοιας-Β. Κυκλαδών. Πρακτ. 4^{ου} Πανελλ. Συμπ. Ωκεανογρ. Αλιείας., 105-108.

ΛΥΚΟΥΣΗΣ, Β., ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ., ΠΑΥΛΑΚΗΣ, Π. και ΧΡΟΝΗΣ, Γ. (1989). Πρόγραμμα διερεύνησης των ενεργών ρηγμάτων στους υποθαλάσσιους χώρους των κόλπων Σαρωνικού - Ν. Ευβοϊκού - Μεσσηνιακού. Νότιος Ευβοϊκός κόλπος. *Τεχνική έκθεση*, Ε.Κ.Θ.Ε. and Παν/μιο Αθηνών, Αθήνα.

MUELLER, G. (1967). *Sedimentary Petrology*, Part I, Methods in sedimentary petrology, translated by Hans-Ulrich Schmincke. Hafner Publ. Co., 283p.

NATH, B. N., RAO, V.P. and BECKER, K.P. (1989). Geochemical evidence of terrigenous influence in deep-sea sediments up to 8 deg. S in the central Indian basin. *Mar. Geol.*, 87: 301-313.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ., ΧΡΟΝΗΣ, Γ., ΛΥΚΟΥΣΗΣ, Β. και ΠΑΥΛΑΚΗΣ, Π. (1989). Υποθαλάσσιος νεοτεκτονικός χάρτης Νοτίου Ευβοϊκού κόλπου κλίμακας 1 : 100.000. Ο.Α.Σ.Π., Ε.Κ.Θ.Ε. and ΤΟΜΕΑΣ ΔΥΝΑΜ. - ΤΕΚΤ. - ΕΦ. ΓΕΩΔ. ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ (Εκδότες).

PETERMAN, Z.E. and HEDGE, C. (1974). Strontium. Isotopes in Nature. In: *Handbook of geochemistry*. WEDEPOHL, K.H. (Ed.), 1974. Springer-Verlag, Berlin, 38-B: 1-14.

SALOMONS, W. and FOERSTNER, U. (1984). Metals in the hydrocycle. Springer-Verlag, 349p.

- SHANKAR, R., SUBARRAO, K. V. and KOLLA, V. (1987). Geochemistry of surface sediments from the Arabian sea. *Mar. Geol.*, 76: 253-279.
- ΣΙΟΥΛΑΣ, Α. και ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ Χ., (1989). Βαρέα μέταλλα στα ιζήματα του κόλπου της Γέρας. *Συνεδρ. Περιβαλλ. Επιστ. και Τεχνολ.*, Μυτιλήνη, 508-518.
- ΣΙΟΥΛΑΣ, Α., ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, Χ. και KERSTEN, M. (1990). Τα βαρέα μέταλλα στα σύγχρονα ιζήματα του κόλπου της Ελευσίνας ως δείκτης ανθρωπογενούς επιβάρυνσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος της περιοχής. *2° Συνεδρ. Χημείας Ελλάδος και Κύπρου, Αθήνα*, 280-285.
- STATISTICAL GRAPHICS CORPORATION, (1988). Statgraphics ver. 3.0, Statistical Graphics System, S.G.C., Maryland, U.S.A..
- TUREKIAN, K.K. (1974). Strontium. Abundance in Common Sediments and Sedimentary Rocks. In: *Handbook of Geochemistry*. WEDEPOHL, K.H. (Ed.), 1974. *Springer-Verlag, Berlin*, 38-K: 1-13.
- TUREKIAN, K.K. and WEDEPOHL, K.H. (1961). Distribution of the elements in some major units of the earth's crust. *Bull. Geol. Soc. Am.*, 72: 175-192.